

[Yvonne Herløv Andersen]

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedrede forhold inden for daginstitutionsområdet [af Ebba Strange (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 36. Fremsat 2/11 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Erling Jensen):

Om det foreliggende beslutningsforslag må jeg til indledning sige, at selv om dets intentioner med at skaffe flere daginstitutionspladser og med at øge beskæftigelsen i sig selv forekommer sympatiske, finder jeg ikke, at forslaget efter sin udformning er et hensigtsmæssigt bud på en løsning af disse alvorlige problemer.

I øvrigt må jeg bemærke, at forslaget, som den genfremsættelse det er fra sidste samling, måske kan virke lidt overflødig på nuværende tidspunkt. Det kan således ikke være forslagsstillerne helt ubekendt, at tinget for øjeblikket har et lovforslag fra DKP, lovforslag nr. L 46, til behandling, hvorefter bl. a. procentsatsen også er foreslået forhøjet fra 50 til 75 for statsrefusionen til kommunerne af udgifter til driften af daginstitutioner, ligesom nævnte forslag forudsætter en nedsættelse af procentsatsen for forældrebetalingen med 5. I denne forbindelse henviser jeg til, hvad jeg sagde ved dette forslags første behandling her i tinget den 2. november 1978. Samtidig skal jeg henviser til, at jeg ved samme lejlig-

hed kom ind på de overvejelser, der for tiden finder sted vedrørende en forhøjelse af indtægtsgrænserne for fripladser i daginstitutioner.

Vedrørende spørgsmålet om over for kommunerne at præcisere, at bistandslovens § 69 først er opfyldt, når der er plads i daginstitutioner til alle, der ønsker det, skal jeg henvise til, at det gentagne gange, også så sent som i mit samråd i dag med socialudvalget, er blevet understreget, at jeg som socialminister ikke har den adgang, som forslaget forudsætter, til nærmere at foreskrive de kommunale organer, hvad der må anses for det nødvendige antal daginstitutionspladser. Ansvaret for, at lovens krav efterleves på dette område, er, som det også klart fremgik under lovforslagets behandling i sin tid, lagt ud til de lokale folkevalgte organer.

Det samme gør sig gældende med hensyn til den normeringsfastsættelse, der finder sted på daginstitutionsområdet. Her er det kommunalbestyrelserne, der er forhandlingspartnere. Der er ikke hjemmel til at blande sig i disse lokale normeringsspørgsmål fra centralt hold.

Når forslagsstillerne henviser til de undersøgelser, Børne- & Ungdomspædagogernes Landsorganisation har foretaget over børn på ventelister, skal jeg oplyse, at man hidtil fra centralt hold har sat et vist spørgsmålstegn ved de tal, der har kunnet sammenstykkedes fra de enkelte ventelister, idet der knytter sig en række usikkerhedsfaktorer til opgørelsen af sådanne lister. Socialministeriet har på denne baggrund i forbindelse med den kommende runde af udbygningsplanlægningen vedrørende perioden 1980-85 sendt samtlige kommuner et støtteskema til opgørelsen pr. 1. januar 1979 af kommunernes ventelister til dagforanstaltninger for børn, ligesom socialstyrelsen udsender en vejledning om ventelister, der sigter på at give en definition af begrebet venteliste. Disse initiativer vil forhåbentlig betyde et meget værdifuldt supplement til den vurdering, der i socialministeriet og socialstyrelsen finder sted ved den årlige gennemgang af udbygningsplanerne.

Jeg kan om de senest behandlede planer for 1979-84 oplyse, at det fremgår heraf, at der for tiden på landsplan sker en kraftig udbygning af daginstitutioner for børn, og at planerne i forhold til tidligere udviser en endog markant stigning i udbygningstakten.